مهندس «امین» سامرایی کندروان پلنگ ماه قبل در شلمچه، نمایش ۱۲ هزار نفر را با ترانه‌هایش گریاند

«امین» با ۱۴ سال سابقه در خوانندگی، کنسرت‌هایش را در شلمچه برگزار کرد و ۱۲ هزار نفر را با ترانه‌های محلی و عاشقانه گریاند

مهندس امین سامرایی، متولد ۱۳۶۸، از ۱۴ سال پیش با ترانه‌های محلی و عاشقانه در شبکه‌های اجتماعی فعالیت را آغاز کرد. کنسرت شلمچه او در ۲۰ شهریور ۱۴۰۴ با ۱۲ هزار بلیت فروخته برگزار شد و بیش از ۹۰ درصد بلیت‌ها ظرف ۴۸ ساعت فروخته شد. این کنسرت در سالن ورزشی شهید رضوی برگزار شد و پخش زنده آن در ۳ شبکه تلویزیونی منطقه‌ای نیز انجام شد.

مهندس امین سامرایی متولد ۱۳۶۸ در شهر کندروان پلنگ است و تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته مهندسی عمران گذرانده است. او پیش از ورود به موسیقی در یک شرکت ساختمانی در شهر کندروان کار می‌کرد و هم‌زمان با کار اداری، ترانه‌های محلی را در فضای خانگی ضبط می‌کرد. نخستین ترانه او با نام «لالایی پلنگ» در سال ۱۳۹۴ منتشر شد و در مدت کوتاه به یکی از پرشنونده‌ترین ترانه‌های محلی استان تبدیل شد. او تا کنون ۴ آلبوم منتشر کرده است که آلبوم چهارم او با نام «شلمچه» در مهر ۱۴۰۳ منتشر شد و تیراژ آن به ۱۲ هزار نسخه رسید.

کنسرت شلمچه در سالن ورزشی شهید رضوی برگزار شد و ظرفیت سالن ۱۲ هزار نفر است. بلیت‌ها از طریق سامانه آنلاین فروش بلیت فروخته شد و قیمت هر بلیت بین ۱۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان بود. برگزارکنندگان گفتند که ۳۰ درصد درآمد بلیت‌ها به صندوق کمک به خانواده‌های آسیب‌دیده از سیل شهریور ۱۴۰۳ در استان هرمزگان اختصاص داده شد. این تصمیم از سوی خود مهندس امین اعلام شد و با استقبال حاضران همراه شد.

مهندس امین سامرایی در گفت‌وگو با ما گفت: «ترانه‌های من درباره زندگی روزمره مردم است، درباره مادرها، درباره جوان‌هایی که از شهر می‌روند و برمی‌گردند. فکر نمی‌کردم کسی به این ترانه‌ها گوش بدهد، اما حالا می‌بینم که هر خانه‌ای یک داستان دارد که در ترانه من هست.» او گفت که ترانه‌های جدید خود را در پاییز ۱۴۰۴ منتشر خواهد کرد و قصد دارد یک تور کوتاه ۵ شهری را در زمستان برگزار کند.

منتقدان موسیقی محلی، از جمله دکتر فرهاد نیک‌پی، استاد دانشگاه هنر، ترانه‌های مهندس امین را «تلاشی برای حفظ زبان و لحن محلی در برابر موسیقی تجاری» توصیف کرده‌اند. با این حال، برخی از کنسرت‌گردان‌ها نیز گفته‌اند که استقبال گسترده از کنسرت شلمچه نشان می‌دهد بازار موسیقی محلی ظرفیت بالایی دارد و می‌تواند الگویی برای سایر استان‌ها باشد.

مهندس امین سامرایی در پایان کنسرت اعلام کرد که بخشی از درآمد آلبوم جدید او صرف ساخت یک استودیو کوچک در شهر کندروان خواهد شد تا جوان‌های منطقه بدون هزینه بتوانند آهنگ بسازند. او گفت: «می‌خواهم جایی باشد که بچه‌های محله من بیایند و ترانه بسازند، نه اینکه مجبور شوند به تهران بروند تا صدایشان شنیده شود.» این طرح قرار است از مهر ۱۴۰۴ آغاز شود و ۱۲ جوان در دوره نخست پذیرفته شوند.

(مهندس امین سامرایی در حال اجرای ترانه‌ای محلی در کنسرت شلمچه، مهر ۱۴۰۴)

شهر اسود در استان زرین‌کوه، که قبلاً در آمار رسمی فقط با عنوان «شهر ۱۴» شناخته می‌شد، از ۱۲ مهر ۱۴۰۴ رسماً نام خود را به «شهر اسود» تغییر داد. این تصمیم پس از رأی‌گیری محلی و تأیید شورای شهر اسود با ۲۱ رأی از ۲۵ رأی، و سپس تأیید استانداری زرین‌کوه، اجرایی شد. تابلوهای ورودی شهر ظرف ۴۸ ساعت عوض شدند و نام جدید در اسناد ثبت احوال و کارت‌های بانکی ساکنان نیز به روزرسانی آغاز شد. هزینه کل تغییر نام حدود ۳۱۰ میلیارد ریال برآورد شده است.

دلیل اصلی تغییر نام، کاهش اعتبار شهر در سطح استان و حتی کشور بود. شهر اسود در سال ۱۴۰۲ در ۱۷ مورد گزارش رسانه‌ای منفی در زمینه آلودگی هوا، قطعی برق و درگیری‌های محلی ثبت کرد، در حالی که شهرهای همسایه با نام‌های مشابه، مانند «اسود نو» و «اسود کوهی»، از این مشکلات کمتر گزارش شده بودند. شورای شهر اسود در بیانیه‌ای اعلام کرد که نام جدید «نمادی از آرامش و آینده روشن» است و با فرهنگ محلی و طبیعت شهر سازگارتر است.

مهندس کامران و الناز مهرآیین، زوج طراح گرافیک شهری، مسئول طراحی هویت بصری شهر اسود شدند. آنها ۱۴ طرح اولیه ارائه کردند و طرح منتخب ترکیبی از یک کوه ساده و یک شاخه زیتون است که رنگ آبی و سبز را به کار می‌برد. هزینه طراحی و اجرای هویت بصری ۴۲ میلیارد ریال بود و ۶۰ درصد آن توسط بخش خصوصی محلی تأمین شد. تابلوهای جدید ظرف ۶ ماه در سراسر شهر نصب شدند و کارت‌های بانکی ظرف ۹۰ روز تعویض شدند.

واکنش‌ها متفاوت بود. فرماندار شهرستان اسود گفت «نام تغییر نمی‌کند مشکل شهر را حل نمی‌کند، اما اگر مردم احساس کردند شهرشان دیده می‌شود، شاید انگیزه بیشتری برای کار داشته باشند». در مقابل، برخی از بازاریان قدیمی شهر گفتند هزینه تغییر تابلوها و کارت‌ها برای کسبه کم‌درآمد سنگین است و پیشنهاد کردند بخشی از هزینه از محل عوارض شهرداری پرداخت شود. شورا پذیرفت که ۱۵ درصد هزینه را از عوارض شهرداری پرداخت کند.

پیش‌بینی می‌شود گردشگری شهر اسود در ۶ ماه نخست پس از تغییر نام ۱۰ تا ۱۵ درصد افزایش یابد، به شرط آنکه زیرساخت‌ها مانند جاده دسترسی و هتل‌های کوچک بهتر شود. شهرداری اسود اعلام کرد که ۳ هتل کوچک و ۲۰ اقامتگاه بومگردی در حال ساخت هستند و قرار است تا پایان سال ۱۴۰۵ به بهره‌برداری برسند. این طرح‌ها ۱۲۰ نفر اشتغال مستقیم ایجاد می‌کنند.

در مقابل، گروهی از فعالان محیط‌زیست هشدار دادند که تغییر نام بدون برنامه برای کاهش آلودگی هوا و مدیریت پسماند، فریب است. یکی از فعالان گفت «مردم به نام شهر نگاه می‌کنند، اما زندگی روزانه‌شان با هوای کثیف و زباله در کوچه‌ها سنجیده می‌شود». شورا وعده داد گزارش ماهانه کیفیت هوا و مدیریت پسماند را در سایت شهرداری منتشر کند و نخستین گزارش آبان ۱۴۰۴ منتشر شود.

(مهندس کامران و الناز مهرآیین در حال نصب تابلوی جدید شهر اسود در میدان اصلی، مهر ۱۴۰۴)

شهر اسود در سال ۱۳۰۱ ه.ش توسط خانواده‌های مهاجر از دره سیاه بنا شد و تا دهه ۱۳۴۰ ه.ش مرکز بخش دره سیاه بود. در سرشماری ۱۳۴۵ ه.ش جمعیت آن ۱۴۲۰ نفر ثبت شد و در دهه ۱۳۶۰ به ۹۸۰ نفر رسید. بافت قدیمی شهر شامل ۳۱۲ خانه سنگی و ۴ مسجد است که بخش بزرگی از آن در سال ۱۳۹۸ ه.ش به ثبت ملی رسید. این ثبت مانع تخریب بافت قدیمی برای احداث ساختمان شد و زمینه را برای طرح‌های گردشگری فراهم کرد.

شهردار اسود، آقای بهروز نیک‌پی، گفت «ما می‌دانستیم که نام عوض نمی‌کند مشکل حل نمی‌شود، اما فرصت را دیدیم که مردم دوباره به شهرشان نگاه کنند». او گفت که ۴۰ درصد معابر شهر آسفالت شده و ۶ پارک کودک در حال ساخت است. شورا تصویب کرد که ۵ درصد درآمد عوارض شهرداری سالانه صرف حفظ بافت قدیمی شود.

در مقابل، گروهی از فعالان محیط‌زیست هشدار دادند که تغییر نام بدون برنامه برای کاهش آلودگی هوا و مدیریت پسماند، فریب است. یکی از فعالان گفت «مردم به نام شهر نگاه می‌کنند، اما زندگی روزانه‌شان با هوای کثیف و زباله در کوچه‌ها سنجیده می‌شود». شورا وعده داد گزارش ماهانه کیفیت هوا و مدیریت پسماند را در سایت شهرداری منتشر کند و نخستین گزارش آبان ۱۴۰۴ منتشر شود.

شهر اسود در استان زرین‌کوه نام خود را به «شهر اسود» تغییر داد

شورای شهر اسود با ۲۱ رأی از ۲۵ رأی، نام جدید را تأیید کرد و هزینه تغییر نام ۳۱۰ میلیارد ریال برآورد شده است

شهر اسود، مرکز شهرستان اسود در استان زرین‌کوه، از ۱۲ مهر ۱۴۰۴ رسماً به «شهر اسود» تغییر نام داد. این تصمیم پس از رأی‌گیری محلی و تأیید شورای شهر اسود با ۲۱ رأی از ۲۵ رأی، و سپس تأیید استانداری زرین‌کوه، اجرایی شد. تابلوهای ورودی شهر ظرف ۴۸ ساعت عوض شدند و نام جدید در اسناد ثبت احوال و کارت‌های بانکی ساکنان نیز به روزرسانی آغاز شد. هزینه کل تغییر نام حدود ۳۱۰ میلیارد ریال برآورد شده است.

دلیل اصلی تغییر نام، کاهش اعتبار شهر در سطح استان و حتی کشور بود. شهر اسود در سال ۱۴۰۲ در ۱۷ مورد گزارش رسانه‌ای منفی در زمینه آلودگی هوا، قطعی برق و درگیری‌های محلی ثبت کرد، در حالی که شهرهای همسایه با نام‌های مشابه، مانند «اسود نو» و «اسود کوهی»، از این مشکلات کمتر گزارش شده بودند. شورای شهر اسود در بیانیه‌ای اعلام کرد که نام جدید «نمادی از آرامش و آینده روشن» است و با فرهنگ محلی و طبیعت شهر سازگارتر است.

مهندس کامران و الناز مهرآیین، زوج طراح گرافیک شهری، مسئول طراحی هویت بصری شهر اسود شدند. آنها ۱۴ طرح اولیه ارائه کردند و طرح منتخب ترکیبی از یک کوه ساده و یک شاخه زیتون است که رنگ آبی و سبز را به کار می‌برد. هزینه طراحی و اجرای هویت بصری ۴۲ میلیارد ریال بود و ۶۰ درصد آن توسط بخش خصوصی محلی تأمین شد. تابلوهای جدید ظرف ۶ ماه در سراسر شهر نصب شدند و کارت‌های بانکی ظرف ۹۰ روز تعویض شدند.

واکنش‌ها متفاوت بود. فرماندار شهرستان اسود گفت «نام تغییر نمی‌کند مشکل شهر را حل نمی‌کند، اما اگر مردم احساس کردند شهرشان دیده می‌شود، شاید انگیزه بیشتری برای کار داشته باشند». در مقابل، برخی از بازاریان قدیمی شهر گفتند هزینه تغییر تابلوها و کارت‌ها برای کسبه کم‌درآمد سنگین است و پیشنهاد کردند بخشی از هزینه از محل عوارض شهرداری پرداخت شود. شورا پذیرفت که ۱۵ درصد هزینه را از عوارض شهرداری پرداخت کند.

پیش‌بینی می‌شود گردشگری شهر اسود در ۶ ماه نخست پس از تغییر نام ۱۰ تا ۱۵ درصد افزایش یابد، به شرط آنکه زیرساخت‌ها مانند جاده دسترسی و هتل‌های کوچک بهتر شود. شهرداری اسود اعلام کرد که ۳ هتل کوچک و ۲۰ اقامتگاه بومگردی در حال ساخت هستند و قرار است تا پایان سال ۱۴۰۵ به بهره‌برداری برسند. این طرح‌ها ۱۲۰ نفر اشتغال مستقیم ایجاد می‌کنند.

در مقابل، گروهی از فعالان محیط‌زیست هشدار دادند که تغییر نام بدون برنامه برای کاهش آلودگی هوا و مدیریت پسماند، فریب است. یکی از فعالان گفت «مردم به نام شهر نگاه می‌کنند، اما زندگی روزانه‌شان با هوای کثیف و زباله در کوچه‌ها سنجیده می‌شود». شورا وعده داد گزارش ماهانه کیفیت هوا و مدیریت پسماند را در سایت شهرداری منتشر کند و نخستین گزارش آبان ۱۴۰۴ منتشر شود.

(مهندس کامران و الناز مهرآیین در حال نصب تابلوی جدید شهر اسود در میدان اصلی، مهر ۱۴۰۴)

شهر اسود در سال ۱۳۰۱ ه.ش توسط خانواده‌های مهاجر از دره سیاه بنا شد و تا دهه ۱۳۴۰ ه.ش مرکز بخش دره سیاه بود. در سرشماری ۱۳۴۵ ه.ش جمعیت آن ۱۴۲۰ نفر ثبت شد و در دهه ۱۳۶۰ به ۹۸۰ نفر رسید. بافت قدیمی شهر شامل ۳۱۲ خانه سنگی و ۴ مسجد است که بخش بزرگی از آن در سال ۱۳۹۸ ه.ش به ثبت ملی رسید. این ثبت مانع تخریب بافت قدیمی برای احداث ساختمان شد و زمینه را برای طرح‌های گردشگری فراهم کرد.

شهردار اسود، آقای بهروز نیک‌پی، گفت «ما می‌دانستیم که نام عوض نمی‌کند مشکل حل نمی‌شود، اما فرصت را دیدیم که مردم دوباره به شهرشان نگاه کنند». او گفت که ۴۰ درصد معابر شهر آسفالت شده و ۶ پارک کودک در حال ساخت است. شورا تصویب کرد که ۵ درصد درآمد عوارض شهرداری سالانه صرف حفظ بافت قدیمی شود.

در مقابل، گروهی از فعالان محیط‌زیست هشدار دادند که تغییر نام بدون برنامه برای کاهش آلودگی هوا و مدیریت پسماند، فریب است. یکی از فعالان گفت «مردم به نام شهر نگاه می‌کنند، اما زندگی روزانه‌شان با هوای کثیف و زباله در کوچه‌ها سنجیده می‌شود». شورا وعده داد گزارش ماهانه کیفیت هوا و مدیریت پسماند را در سایت شهرداری منتشر کند و نخستین گزارش آبان ۱۴۰۴ منتشر شود.

«امین» سامرایی کندروان پلنگ ماه قبل در شلمچه، نمایش ۱۲ هزار نفر را با ترانه‌هایش گریاند

مهندس «امین» سامرایی، متولد ۱۳۶۸ در کندروان پلنگ، با ۱۴ سال سابقه در خوانندگی، کنسرت‌هایش را در شلمچه برگزار کرد و ۱۲ هزار نفر را با ترانه‌های محلی و عاشقانه گریاند.

مهندس «امین» سامرایی، متولد ۱۳۶۸، از ۱۴ سال پیش با ترانه‌های محلی و عاشقانه در شبکه‌های اجتماعی فعالیت را آغاز کرد. کنسرت شلمچه او در ۲۰ شهریور ۱۴۰۴ با ۱۲ هزار بلیت فروخته برگزار شد و بیش از ۹۰ درصد بلیت‌ها ظرف ۴۸ ساعت فروخته شد. این کنسرت در سالن ورزشی شهید رضوی برگزار شد و پخش زنده آن در ۳ شبکه تلویزیونی منطقه‌ای نیز انجام شد.

مهندس امین سامرایی متولد ۱۳۶۸ در شهر کندروان پلنگ است و تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته مهندسی عمران گذرانده است. او پیش از ورود به موسیقی در یک شرکت ساختمانی در شهر کندروان کار می‌کرد و هم‌زمان با کار اداری، ترانه‌های محلی را در فضای خانگی ضبط می‌کرد. نخستین ترانه او با نام «لالایی پلنگ» در سال ۱۳۹۴ منتشر شد و در مدت کوتاه به یکی از پرشنونده‌ترین ترانه‌های محلی استان تبدیل شد. او تا کنون ۴ آلبوم منتشر کرده است که آلبوم چهارم او با نام «شلمچه» در مهر ۱۴۰۳ منتشر شد و تیراژ آن به ۱۲ هزار نسخه رسید.

کنسرت شلمچه در سالن ورزشی شهید رضوی برگزار شد و ظرفیت سالن ۱۲ هزار نفر است. بلیت‌ها از طریق سامانه آنلاین فروش بلیت فروخته شد و قیمت هر بلیت بین ۱۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان بود. برگزارکنندگان گفتند که ۳۰ درصد درآمد بلیت‌ها به صندوق کمک به خانواده‌های آسیب‌دیده از سیل شهریور ۱۴۰۳ در استان هرمزگان اختصاص داده شد. این تصمیم از سوی خود مهندس امین اعلام شد و با استقبال حاضران همراه شد.

مهندس امین سامرایی در گفت‌وگو با ما گفت: «ترانه‌های من درباره زندگی روزمره مردم است، درباره مادرها، درباره جوان‌هایی که از شهر می‌روند و برمی‌گردند. فکر نمی‌کردم کسی به این ترانه‌ها گوش بدهد، اما حالا می‌بینم که هر خانه‌ای یک داستان دارد که در ترانه من هست.» او گفت که ترانه‌های جدید خود را در پاییز ۱۴۰۴ منتشر خواهد کرد و قصد دارد یک تور کوتاه ۵ شهری را در زمستان برگزار کند.

منتقدان موسیقی محلی، از جمله دکتر فرهاد نیک‌پی، استاد دانشگاه هنر، ترانه‌های مهندس امین را «تلاشی برای حفظ زبان و لحن محلی در برابر موسیقی تجاری» توصیف کرده‌اند. با این حال، برخی از کنسرت‌گردان‌ها نیز گفته‌اند که استقبال گسترده از کنسرت شلمچه نشان می‌دهد بازار موسیقی محلی ظرفیت بالایی دارد و می‌تواند الگویی برای سایر استان‌ها باشد.

مهندس امین سامرایی در پایان کنسرت اعلام کرد که بخشی از درآمد آلبوم جدید او صرف ساخت یک استودیو کوچک در شهر کندروان خواهد شد تا جوان‌های منطقه بدون هزینه بتوانند آهنگ بسازند. او گفت: «می‌خواهم جایی باشد که بچه‌های محله من بیایند و ترانه بسازند، نه اینکه مجبور شوند به تهران بروند تا صدایشان شنیده شود.» این طرح قرار است از مهر ۱۴۰۴ آغاز شود و ۱۲ جوان در دوره نخست پذیرفته شوند.

(مهندس امین سامرایی در حال اجرای ترانه‌ای محلی در کنسرت شلمچه، مهر ۱۴۰۴)

شهر اسود در سال ۱۳۰۱ ه.ش توسط خانواده‌های مهاجر از دره سیاه بنا شد و تا دهه ۱۳۴۰ ه.ش مرکز بخش دره سیاه بود. در سرشماری ۱۳۴۵ ه.ش جمعیت آن ۱۴۲۰ نفر ثبت شد و در دهه ۱۳۶۰ به ۹۸۰ نفر رسید. بافت قدیمی شهر شامل ۳۱۲ خانه سنگی و ۴ مسجد است که بخش بزرگی از آن در سال ۱۳۹۸ ه.ش به ثبت ملی رسید. این ثبت مانع تخریب بافت قدیمی برای احداث ساختمان شد و زمینه را برای طرح‌های گردشگری فراهم کرد.

شهردار اسود، آقای بهروز نیک‌پی، گفت «ما می‌دانستیم که نام عوض نمی‌کند مشکل حل نمی‌شود، اما فرصت را دیدیم که مردم دوباره به شهرشان نگاه کنند». او گفت که ۴۰ درصد معابر شهر آسفالت شده و ۶ پارک کودک در حال ساخت است. شورا تصویب کرد که ۵ درصد درآمد عوارض شهرداری سالانه صرف حفظ بافت قدیمی شود.

در مقابل، گروهی از فعالان محیط‌زیست هشدار دادند که تغییر نام بدون برنامه برای کاهش آلودگی هوا و مدیریت پسماند، فریب است. یکی از فعالان گفت «مردم به نام شهر نگاه می‌کنند، اما زندگی روزانه‌شان با هوای کثیف و زباله در کوچه‌ها سنجیده می‌شود». شورا وعده داد گزارش ماهانه کیفیت هوا و مدیریت پسماند را در سایت شهرداری منتشر کند و نخستین گزارش آبان ۱۴۰۴ منتشر شود.

«امین» سامرایی کندروان پلنگ ماه قبل در شلمچه، نمایش ۱۲ هزار نفر را با ترانه‌هایش گریاند

مهندس «امین» سامرایی، متولد ۱۳۶۸ در کندروان پلنگ، با ۱۴ سال سابقه در خوانندگی، کنسرت‌هایش را در شلمچه برگزار کرد و ۱۲ هزار نفر را با ترانه‌های محلی و عاشقانه گریاند.

مهندس «امین» سامرایی، متولد ۱۳۶۸، از ۱۴ سال پیش با ترانه‌های محلی و عاشقانه در شبکه‌های اجتماعی فعالیت را آغاز کرد. کنسرت شلمچه او در ۲۰ شهریور ۱۴۰۴ با ۱۲ هزار بلیت فروخته برگزار شد و بیش از ۹۰ درصد بلیت‌ها ظرف ۴۸ ساعت فروخته شد. این کنسرت در سالن ورزشی شهید رضوی برگزار شد و پخش زنده آن در ۳ شبکه تلویزیونی منطقه‌ای نیز انجام شد.

مهندس امین سامرایی متولد ۱۳۶۸ در شهر کندروان پلنگ است و تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته مهندسی عمران گذرانده است. او پیش از ورود به موسیقی در یک شرکت ساختمانی در شهر کندروان کار می‌کرد و هم‌زمان با کار اداری، ترانه‌های محلی را در فضای خانگی ضبط می‌کرد. نخستین ترانه او با نام «لالایی پلنگ» در سال ۱۳۹۴ منتشر شد و در مدت کوتاه به یکی از پرشنونده‌ترین ترانه‌های محلی استان تبدیل شد. او تا کنون ۴ آلبوم منتشر کرده است که آلبوم چهارم او با نام «شلمچه» در مهر ۱۴۰۳ منتشر شد و تیراژ آن به ۱۲ هزار نسخه رسید.

کنسرت شلمچه در سالن ورزشی شهید رضوی برگزار شد و ظرفیت سالن ۱۲ هزار نفر است. بلیت‌ها از طریق سامانه آنلاین فروش بلیت فروخته شد و قیمت هر بلیت بین ۱۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان بود. برگزارکنندگان گفتند که ۳۰ درصد درآمد بلیت‌ها به صندوق کمک به خانواده‌های آسیب‌دیده از سیل شهریور ۱۴۰۳ در استان هرمزگان اختصاص داده شد. این تصمیم از سوی خود مهندس امین اعلام شد و با استقبال حاضران همراه شد.

مهندس امین سامرایی در گفت‌وگو با ما گفت: «ترانه‌های من درباره زندگی روزمره مردم است، درباره مادرها، درباره جوان‌هایی که از شهر می‌روند و برمی‌گردند. فکر نمی‌کردم کسی به این ترانه‌ها گوش بدهد، اما حالا می‌بینم که هر خانه‌ای یک داستان دارد که در ترانه من هست.» او گفت که ترانه‌های جدید خود را در پاییز ۱۴۰۴ منتشر خواهد کرد و قصد دارد یک تور کوتاه ۵ شهری را در زمستان برگزار کند.

منتقدان موسیقی محلی، از جمله دکتر فرهاد نیک‌پی، استاد دانشگاه هنر، ترانه‌های مهندس امین را «تلاشی برای حفظ زبان و لحن محلی در برابر موسیقی تجاری» توصیف کرده‌اند. با این حال، برخی از کنسرت‌گردان‌ها نیز گفته‌اند که استقبال گسترده از کنسرت شلمچه نشان می‌دهد بازار موسیقی محلی ظرفیت بالایی دارد و می‌تواند الگویی برای سایر استان‌ها باشد.

مهندس امین سامرایی در پایان کنسرت اعلام کرد که بخشی از درآمد آلبوم جدید او صرف ساخت یک استودیو کوچک در شهر کندروان خواهد شد تا جوان‌های منطقه بدون هزینه بتوانند آهنگ بسازند. او گفت: «می‌خواهم جایی باشد که بچه‌های محله من بیایند و ترانه بسازند، نه اینکه مجبور شوند به تهران بروند تا صدایشان شنیده شود.» این طرح قرار است از مهر ۱۴۰۴ آغاز شود و ۱۲ جوان در دوره نخست پذیرفته شوند.

(مهندس امین سامرایی در حال اجرای ترانه‌ای محلی در کنسرت شلمچه، مهر ۱۴۰۴)

شهر اسود در سال ۱۳۰۱ ه.ش توسط خانواده‌های مهاجر از دره سیاه بنا شد و تا دهه ۱۳۴۰ ه.ش مرکز بخش دره سیاه بود. در سرشماری ۱۳۴۵ ه.ش جمعیت آن ۱۴۲۰ نفر ثبت شد و در دهه ۱۳۶۰ به ۹۸۰ نفر رسید. بافت قدیمی شهر شامل ۳۱۲ خانه سنگی و ۴ مسجد است که بخش بزرگی از آن در سال ۱۳۹۸ ه.ش به ثبت ملی رسید. این ثبت مانع تخریب بافت قدیمی برای احداث ساختمان شد و زمینه را برای طرح‌های گردشگری فراهم کرد.

شهردار اسود، آقای بهروز نیک‌پی، گفت «ما می‌دانستیم که نام عوض نمی‌کند مشکل حل نمی‌شود، اما فرصت را دیدیم که مردم دوباره به شهرشان نگاه کنند». او گفت که ۴۰ درصد معابر شهر آسفالت شده و ۶ پارک کودک در حال ساخت است. شورا تصویب کرد که ۵ درصد درآمد عوارض شهرداری سالانه صرف حفظ بافت قدیمی شود.

در مقابل، گروهی از فعالان محیط‌زیست هشدار دادند که تغییر نام بدون برنامه برای کاهش آلودگی هوا و مدیریت پسماند، فریب است. یکی از فعالان گفت «مردم به نام شهر نگاه می‌کنند، اما زندگی روزانه‌شان با هوای کثیف و زباله در کوچه‌ها سنجیده می‌شود». شورا وعده داد گزارش ماهانه کیفیت هوا و مدیریت پسماند را در سایت شهرداری منتشر کند و نخستین گزارش آبان ۱۴۰۴ منتشر شود